

seva dona Paula, el director de cinema Ventura Pons, Imma Merino, Felip Ortega...

Uns mesos més tard va ser Bolaño qui va presentar les obres dels seus dos amics: primer, el recull de relats de Puigdevall *Era un secret*; més tard, el recull de cròniques de Cercas *Relatos reales*. També va ser un dels protagonistes de la premiada novel·la *Soldados de Salamina*, del mateix Javier Cercas.

En els darrers temps, com si pressentís la seva prematura desaparició,

Roberto Bolaño es va tancar a la tranquil·litat de Blanes, llegint (una passió de sempre) i escrivint, escrivint molt. En el moment de la seva mort, ja tenia enllestit i lliurat al seu editor un recull de contes i una novel·la (inacabada) de vuit-centes pàgines, pensada per poder-la editar en tres parts.

Roberto Bolaño ha mort, però la seva obra, la publicada i la que continua inèdita, persistirà entre nosaltres.

Guillem Terribas

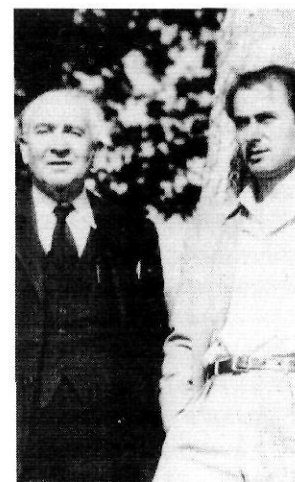
Testimoni guixolenc de l'exili català

Els dies 4 i 5 de juliol de 2003, Sant Feliu de Guíxols va homenatjar Felip Calvet i Costa amb unes jornades en què l'Ajuntament va concedir-li el títol pòstum de Fill Predilecte de la Ciutat, i el de Filla Adoptiva a la seva vídua, Teresa Rovira i Comes.

Va ser un sentit, emotiu i just homenatge a un personatge essencial en la història de l'exili català, obligat per les circumstàncies d'aquells moments difícils a dedicar-se a la comercialització dels taps de xampany, al costat de la lluita incansable amb el president exiliat, Josep Irla, a qui va admirar sempre. Per això, diu l'historiador Àngel Jiménez, autor del llibre editat amb motiu d'aquestes jornades, *En memòria de Felip Calvet i Costa (1920-1999)*. Testimo-

ni guixolenc de l'exili català de 1939: «L'abril de l'any 2001 va tenir lloc un acte institucional d'homenatge al president Irla —la col·locació del seu bust al Pati dels Tarongers. [...] hi hagué un oblit lamentable, un "silenci immerescut": no hi hagueren mots de record per a qui —paradoxalment— havia fet possible aquell acte de justícia, per a qui va viure i lluitar tota la vida perquè no es perdés la memòria del president a l'exili: Felip Calvet». Les Jornades també

van ser un reconeixement pòstum a la seva trajectòria, a l'historiador, merescut, obligat; un record emociónat, de l'home, de les persones més properes, dels amics, dels companys, dels familiars; i un acte d'agraïment, en el quart aniversari de la seva mort, a la donació a l'Arxiu Municipal que l'any 2000 van fer el seu fill, Francesc Calvet i Rovira —mort l'any passat—, i Teresa Rovira del fons documental i fotogràfic del llibre *Josep Irla, president de la Generalitat a l'exili*, escrit amb la col·laboració de Josep M. Roig i Rosich. Després de la presentació de l'alcalde, Joan Alfons Albó, Josep Vicente va reflexionar sobre la figura de Felip Calvet, la seva vocació de servei a Josep Irla i al que aquest va representar, la continuïtat de la Generalitat

Felip Calvet amb Francesc Irla, a Ceret, l'any 1945.

a l'exili, i la constant preocupació per ajudar els catalans exiliats que més ho necessitaven. Joaquim Molas va tractar el paper de Teresa Rovira, filla d'Antoni Rovira i Virgili, al seu costat, i el seu lloc dins la cultura catalana. Després, Josep-Lluís Carod-Rovira va exposar «En memòria de Felip Calvet» i es va projectar *Soldados de Salamina*. L'endemà, les xerrades «Exiliats sota Vichy», de Francesc Vilanova i Vila-Abadal, «L'exili català del 39: una pèrdua irreparable», de Salomó Marquès, i «Felip Calvet i el cava», de Josep Lluís Bori, van tancar les Jornades, emmarcades en el projecte del Grup de Recerca de l'Època Franquista de Sant Feliu de Guíxols, continuació de l'homenatge a les víctimes del franquisme de la ciutat fet al desembre passat.

Xavier Colomer-Ribot

